

ЕРИК СИМОН ПРЕСЕЛЕНИЕТО

Превод от немски: Светлана Тодорова, 1992

chitanka.info

Преди много време на планетата Гама от съзвездие 18–20–22–0 се проведе съвещание на общопланетарния съвет на гамаряните.

— Приятели! Братя! Гамаряни! — каза заместник-председателят на съвета. — Всички знаете, че подземните богатства на Гама са почти изчерпани. Навсякъде е пълно с радиоактивни отпадъци, замърсяването на океаните и моретата е ужасно. Крайбрежните води са изцяло в масла и никой не си спомня прекрасните времена, когато водата в реките беше още чиста. Кислородът застрашително намалява, градовете въпреки модерната техника за почистване на улиците стават все по-мръсни. Тези промени не могат да се върнат назад, затова предлагам да напуснем нашата планета и да си потърсим нова земя.

В началото членовете на съвета замръзнаха изненадани, след това се разкрещяха един през друг — едни за предложението, други против. Шумът събуди онези, които дотогава спяха, те също се разкрещяха „за“ и „против“, щом разбраха за какво всъщност става дума.

Председателят на съвета слуша няколко минути, след което даде думата за изказвания.

Оказа се, че повечето членове на съвета бяха за предложението; към тях се присъединиха и тези, които в началото бяха против. Само Квинтилиус Майер, който освен екстравагантно име имаше и екстравагантни схващания, не искаше и да чуе за такава възможност.

Той се обърна към съвета.

— Гамарянки и гамаряни! — започна той. — Истина е, че успяхме здравата да замърсим нашата планета и това вече започна да става неприятно. Но основание ли е това да избягаме? Не! Трябва да направим всичко възможно да поизчистим до известна степен планетата. Няма да е лесно, но все пак е по-добро, отколкото да напуснем позорно нашата майка Гама за наш срам и за срам на цивилизацията ни. Напред към една чиста Гама!

Председателят на съвета даде думата на президента на комитета по икономика.

— Приятели! Гамаряни! — започна той съзаклятнически. — Убеден съм, че моят приятел Майер следва похвални цели, но не бива да се ръководим от емоции, а да апелираме към здравия разум на гамаряните. Нашите астрономи са открили голяма планетна система край слънцето Делта в съзвездието Еквус гигантус, която с нашите

хиперкосмически кораби ще достигнем за няколко години. От многото планети там сигурно ще намерим една или дори повече, годни за заселване. Докато основното почистване на нашата планета би ни отнело много столетия, пък и успехът е под въпрос. След четири и половина години хиперпространството ще бъде оптимално закривено за полет към Делта. Дотогава можем да свършим с всички приготовления за преселването. Освен това едно преселване е значително по-евтино от предложените от колегата Майер мерки. Напред, гамаряни, към нови светове!

Аргументът за по-малките разходи наклони везните и съветът реши Великото преселение да се проведе. Като недостатък беше посочено, че никакъв космически кораб не е посещавал бъдещата им планета. Както бе споменато, предстоящото оптимално закривяване на хиперпространството се очаква след четири и половина години, докато следващото е чак след 74! Затова гамаряните предпочетоха полета към неизвестността, отколкото да останат още 74 години на своята планета.

С изключение на няколко въздържали се само Майер гласува против предложението. Той се обоснова така:

— Гамарянки и гамаряни! Протестирам срещу това решение. Освен че бягството е крайно непочтено и ни води към неизвестността, трябва да помислим и за това, че новата планета, ако изобщо се намери такава, след неколкостотин години ще изглежда също толкова окаяна, както сега Гама. Затова призовавам гамаряните да не участват в това налудничаво преселение и да си останат тук. Трябва да репликирам решението на мнозинството, но предпочитам да измия ръцете си с невинност.

Със съобщението за този трансцедентен перилен препарат съвещанието приключи.

Трябва да се признае, че призивът на Кв. Майер не намери желаня отклик. Когато накрая флотилията от хиперкосмически кораби пое курс към Делта, на Гама останаха малцина, само процент и половина от населението.

Тези, които останаха на родната планета, избраха от своите редици нов общопланетарен съвет, а Квинтилиус Майер стана негов председател. В знак на благодарност Квинтилиус Майер произведе останалите жители в почетни гамаряни, те пък го удостоиха с честта да бъде Първи гамарянин до края на живота си и с ордена на Великия

Гама-лъч. Накрая Квинтилиус Майер обяви всички отлетели за Делта за ренегати, а себе си провъзгласи за диктатор.

След като по този начин се уредиха най-належащите неща, Кв. Майер оповести грандиозна програма за Великото почистване. В продължение на шест години с включване на всички възможни сили планетата трябваше да бъде почистена напълно и почетните гамаряни се включиха доброволно в това начинание.

Изминаха пет години. Междувременно се разбра, че постановените от Кв. Майер мероприятия не доведоха до желания резултат и починът „Всеки със свой собствен сметопровод“ се провали. Планетата си беше все така мръсна като преди, затова Кв. Майер оповести, че теорията за Великото почистване била погрешна и че борбата със замърсяването на околната среда щяла да продължи пет хиляди години.

Един ден над планетата Гама се появи космическа флотилия — точно така неочаквано, както и преди пет години корабите на изселниците изчезнаха в хиперпространството. Докато флотилията се приближаваше към планетата, Квинтилиус Майер свика общопланетарния съвет на извънредно заседание.

— Почетни гамарянки и гамаряни! — каза той. — Чуйте! Космическа флотилия се появи в близост до Гама. Вероятно ренегатите са се вразумили и се връщат. Това обаче много ще затрудни нашето стопанство. За съжаление, ренегатите са с голямо числено надмощие и ние... — той погледна към лист, който току-що му бе връчен, и продължи. — Сега научавам, че това не са изселниците, а космически кораб с неизвестен произход. Остава ни надеждата, че изселниците все още се намират на някаква планета около Делта и няма да се месят във вътрешните ни работи. А за да разберем какво иска тази космическа флотилия, трябва да изчакаме. С това дискусиите приключиха.

След дванайсет минути чуждата космическа флотилия кацна на Гама, на огромното поле край столицата, от което преди пет години стартираха преселниците към Делта.

Космическите кораби се приземиха, но само най-големият отвори люка си и слязоха неколкостотин души. Те изглеждаха толкова еднакви с обитателите на Гама, че човек можеше да ги сбърка. Известно време стърчаха и наблюдаваха гамаряните, а гамаряните наблюдаваха тях. После тринайсет от чужденците излязоха напред,

посрещна ги почетен ескорт и ги придружи до предварително пригответената трибуна, където вече чакаше общопланетарният съвет на Гама.

Тринайсетте се изкачиха на трибуната и единият, явно техният командир, извади малък плосък уред, който сигурно беше универсален кибернетичен преводач. Държеше го до микрофона и от високоговорителите се чу глас — гласът на киберпреводача.

— Драги обитатели! Ние идваме с мир и като приятели. Да, идваме като гости. Напуснахме родната си планета, защото вече не издържахме на нея — подземните богатства са почти изчерпани, океаните са замърсени с масла, навсякъде е пълно с радиоактивни отпадъци и атмосферата никак не става за дишане. Затова тръгнахме да търсим нова, девствена планета и се надяваме, че сме я намерили. За съжаление, не можахме предварително да изучим вашата планета, просто няхахме време. Освен това не можахме да предвидим, че е вече заселена. Въпреки това ви молим да ни разрешите да останем тук, тъй като не искаме да се връщаме на замърсената ни планета. И без това бихме могли да се върнем едва след няколко десетки години, когато кривината на хиперпространството ще стане отново оптимална. Не се безпокойте, няма да ви бъдем в тежест, ние сме само няколко милиарда...

След това думата взе Кв. Майер. Какво друго му оставаше, освен да обясни на чужденците на каква девствена планета бяха попаднали. Той описа положението и приключи с думите:

— Драги приятели, тук виждате само малка част от нашия народ. Повече тръгнаха като вас да търсят друга планета. Сами разбирате, че не можете да останете тук. Идете и вие към слънцето Делта и се присъединете към откриването на нова чиста планета. — Тогава му хрумна смело решение: — И ако не ви струва нищо, можете да ни вземете с вас!

Но, изглежда, не беше така, защото чужденецът командир изпусна кибернетичния преводач, вкопчи се в микрофона и се вторачи в своята космическа флотилия. Бавно, съвсем бавно коленете му омекнаха и той започна да се свлича надолу.

Квинтилиус Майер недоумяваше.

— Ама какво лошо има в предложението ми да отлетим към слънцето Делта, да ни вземат със себе си и да заселим нова планета? В

края на краищата ние искаме само...

Междувременно предводителят на чужденците се беше свлякъл и лежеше в безсъзнание до своя кибернетичен универсален преводач. Изведнъж грабна уреда, стана, приближи се плътно до микрофона и каза тихо с физиономия на мъченик, на когото повече нищо не може да се случи, защото всичко се бе случило:

— Значи, слънцето Делта?... А откъде, мислите, идваме ние?

Публикувано във вестник „Нова Орбита“, брой 37/1992 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.